

A német nyelven is hozzáférhető magyar forrásműveket szerző figyelembe vette s így növényföldrajzi megállapításai hazánkra vonatkozóan általában helyesek. Helyünk nem engedi meg, hogy a szerzőt részletesebben kövessük érdekes és tanulságos fejtegetéseiben s arra kell szorítkoznunk, hogy azoknak, akik erdészeti botanikával és az erdőműveléssel behatóan foglalkoznak, művét melegen figyelmükbe ajánljuk. (B.)

K Ü L Ö N F É L É K

Személyi hírek. A magyar királyi földművelésügyi miniszter előterjesztésére *Kovács Gábor* miniszteri tanácsosnak nyugdíjaztatása alkalmából a közszolgálat terén szerzett érdemei elismeréséül a helyettes államtitkári címet adományozom.

Kelt Budapesten, 1925. évi április hó 14. napján.

Horthy s. k.

Mayer s. k.

A magyar királyi földművelésügyi miniszter előterjesztésére megengedem, hogy *Szabó József* miniszteri tanácsosnak nyugalombavonulása alkalmából az erdészeti szolgálat terén szerzett érdemeiért elismerésem tudtúl adassék.

Kelt Budapesten, 1925. évi április hó 14. napján.

Horthy s. k.

Mayer s. k.

A magyar királyi földművelésügyi miniszter előterjesztésére *Konok Tamás* főerdőtanácsosnak nyugalombahelyezése alkalmából az erdészeti szolgálat terén szerzett érdemeiért a miniszteri tanácsosi címet adományozom.

Kelt Budapesten, 1925. évi április hó 14. napján.

Horthy s. k.

Mayer s. k.

Mind a három kitüntetés hosszú, érdemekben dúsz közszolgálat jutalma. *Kovács Gábor* főleg az erdőrendezési szolgálat körében szerzett kiváló érdemeket, hosszú időn keresztül vezetve a kincstári uradalmak nem egy erdőrendezőségét, majd a központban a kincstári erdőrendezési és építészeti ügyosztályt, legvégül pedig az általános erdőrendezési ügyosztály élére került. A háború alatt, *Téglás Gábor* halála után, mint kormánybiztos, a kárpáti falvak felépítését vezette és sikerrel tető alá hozta.

Szabó Józsefet külső kincstári szolgálata után mihamar a földművelésügyi minisztériumba rendelték, hol éveken át a kincstári osztály személyi ügyeit intézte. Még szolgálatának derekán foglalta el a nagybányai m. kir. erdőhivatal, majd később a máramarosszigeti erdőigazgatóság vezetését, ahonnan az összeomlás szomorú következményei sodorták át legutóbbi állomáshelyére, a debreceni m. kir. állami erdőhivatal élére.

Konok Tamást a földművelésügyi minisztériumban a kegyűri és munkásügyek specialistájának ismertük, akinek különösen e tekintetben tudását és tapasztalatait bizonyára nélkülözni fogják.

A m. kir. földművelésügyi miniszter a *kaposvári* m. kir. erdőigazgatóság vezetésével *Konczvald* Ferenc m. kir. főerdőtanácsost; az ideiglenesen *Veszprém*ben elhelyezett győri m. kir. erdőigazgatóság vezetésével *Véssei* Mihály m. kir. főerdőtanácsost; a *gödöllői* m. kir. állami és korona-uradalmi erdőigazgatóság vezetésével *Ivanich* Ferenc min. tanácsost, a *miskolci* m. kir. erdőigazgatóság vezetésével *Oszterlamm* Ernő m. kir. főerdőtanácsost, a *debreceni* m. kir. erdőigazgatóság vezetésével *Földváry* Miksa m. kir. főerdőtanácsost és végül a *kecskeméti* m. kir. erdőigazgatóság vezetésével *Matusovits* Péter m. kir. főerdőtanácsost bízta meg.

A kalocsai érsek *Mattanovich* Károly érseki uradalmi erdőtanácsost, buzgó szolgálatainak elismerése mellett, f. évi október hó 1-vel nyugalomba helyezte.

Mattanovich Károly, leszámítva néhány, kincstári szolgálatban eltöltött évét, úgyszólván egész életét az ártéri és alföldi homoki erdőgazdaságban töltötte. Bácsban kiterjedt, szlavóniai tölgykultúrákkal örököltette meg emléket. Egyik főérdeme, hogy az ártéren a nyárfák legnemesebbikét, a *kanadai nyárfát* a gyakorlati erdőgazdaság szolgálatába állította, s a kanadai nyárdugványtelepek létesítésével és a dugványok árusításának bevezetésével azokat közkinccsé tette. A nyárfagazdaságban a műfakihozatalt (gyufafa) jelentékenyen emelte, a csomoros nyárfának eddig nem ismert áron való értékesítésénél, általában pedig a mozgékony kereskedelmi szellemnek az erdőgazdaságban való istápolásánál nagy érdemei vannak.

Legutóbb egy motorjáratot rendezett be az érseki ártéri erdők faanyagának felszállítására, amelynek révén nemcsak azt tette lehetővé, hogy a leghozzáférhetetlenebb helyekről (sekély fokokról) idejében kiszállítsák a faanyagot, hanem egyben az eddigiekkel szemben igen jelentékeny megtakarításokat ért el.

Halálozás. Ambrózy Román, m. kir. erdőtanácsos életének 50-ik évében f. é. április hó 11-én Gödöllőn rövid szenvedés után elhunyt. A budapesti farkasréti temetőben f. hó 14-én helyezték örök nyugalomra.

Béke hamvaira!

Tudósítás a dunai „Állandó Vízügyi Műszaki Bizottság” meráni üléséről. Meránból jelentik, hogy a dunai *Állandó Vízügyi Műszaki Bizottság* április hó első hetében tartotta Meránban nyolcadik ülésorozatát, melynek a trianoni békeszerződés 293. szakasza szerint az a hivatása, hogy a Duna vízrendszerének a háború előtti Magyarország által határolt részein örködjék az új határok által szétszabdalt folyók, patakok és különféle vízügyi érdekeltségek egységes elvek szerint való rendbentartása felett.

A bizottságnak a Nemzetek Szövetsége által kijelölt elnöke *Carlo Rosetti* meghatalmazott miniszter, aki állandóan itt lakik Meránban és a bizottság állandó hivatalát is itt tartja. A kárpáti medencében helyet foglaló államok képviselői voltak: az osztrák *Buckeisen Pál*, a csehszlovák *Müller Bohuslav*, a magyar sachsenfelsi *Dietrich Alfréd*, a román *Vardala J.* s a szerb-horvát-szlovén *Vilfán F.*

Az ülésszak ünnepélyes megnyitását Alto Adige kerület prefektusa, Marchese Lugarini és Merano pedesztája, Markart N. is megjelentek.

A bizottság ezúttal azzal foglalkozott, hogy az érdekelt országok között széttagolt vízrajzi szolgálat részére közös együttműködést biztosítson, ami különösen a Duna és Tisza völgyét fenyegető árvizek előrejelzése szempontjából bír különös fontossággal. Azonkívül megállapodások létesültek a tekintetben, hogy a kárpáti medencében szomszédos országok delegátusai útján, a bizottság elnökének közbejöttével kölcsönösen értesíteni fogják egymást, mindazon folyamatba tett vagy tervezett erdészeti és vízimunkálatokról, melyek az ottani dunai-

* Magyar rászről vízügyi szakértő Viczián Ede, erdészeti szakértő de Potttere Gerard miniszteri tanácsos voltak. (Szerk.)

tiszai folyórendszer vízügyi egységére érezhető befolyást gyakorolnának; ez különösen az első fekvésű Magyarországot és az S. H. S. királyságot érdekli.

Az északi, északkeleti és keleti kárpáti hegyvidék úgy víz, mint hegyrajzi, nemkülönböztetve geológiai és talajtani viszonyainak részletes figyelembevételével, valamint az integer ország idejében folytatott állami kopárfásítási tevékenység beható ismertetése után, megállapodás történt azután mindazon víz-medencék helyzetére és terjedelmére vonatkozólag, mely víz-medencéket elsősorban a trianoni határok szeltek át vagy közvetlenül ezen határ felé lejtnek.

Mindezeket a vízmedencéket a bizottság Magyarország régi vízrajzi térképén területi kiterjedéseiket illetőleg meghatározta. Egyhangúlag megállapodott abban, hogy az illetékes állam területén érvényben levő törvényes rendelkezéseken kívül a szóban levő területekre még azokat a különleges szabályokat is érvénybe lépteti, melyeket az érdekelt kormányoktól szerzett előzetes útbaigazítás után, a bizottság a legközelebbi rendes ülészárában beható tanácskozás után fel fog állítani.

A békeszerződés erre vonatkozó kikötéseinek szigorú figyelembevételével ezúttal teljes elismerést nyert ugyanis, hogy az egyes államok kopárfásítási tevékenysége, valamint az erdőtalajoknak a védőfaállományoktól való megfosztása oly természetű eljárásnak minősül, mely a szomszéd államok közgazdaságát a legközvetlenebbül befolyásolja. Ennek következtében a bizottság állandó, fontos feladatát fogja képezni, hogy az erdőtarolással, újraerdősítéssel és fásítással kapcsolatos ügyekkel a legbehatóbban foglalkozzék, ezeket az ügyeket tárgyalja és oly értelmű megoldását szorgalmazza, hogy ezzel a Duna-medence vízügyi egységének megóvása biztosítható legyen és így az árvizek keletkezése kellőképpen mérsékeltessek.

A bizottság nem határozott arra nézve, hogy legközelebbi évi rendes ülészákat hol fogja megtartani, de előrelátható, hogy ezt jövő év június havában vagy ismét a bizottság jelenlegi székhelyén Meránban, vagy esetleg Magyarországon, Budapesten vagy Szegeden fogják megnyitni.

A bizottság a nagyhét hátralévő napjait a Pó völgyében igen érdekes tanulmányúton töltötte.

A „Dél-dunántúli Erdészeti és Vadászati Egyesület” megalakulása. Az egyesület titkárságától vettük az alábbi híradást: A „Dél-dunántúli Erdészeti és Vadászati Egyesület” Kaposváron május hó 2-án a Nemzeti Kaszinó dísztermében tartotta alakuló közgyűlését. A közgyűlést *Konczvald Ferenc* m. kir. erdő-

igazgató nyitotta meg, akinek javaslatára a közgyűlés korelnökké *Pánczél Ottó* ny. miniszteri tanácsost választotta meg. *Pánczél Ottó* mindenekelőtt beszámolt a háború előtt működött *Baranya-, Somogy-, Tolnamegyei Erdészeti és Vadászati Egyesület* tevékenységéről, megemlítvén, hogy az utolsó ülés az emlékezetes 1914. évi június hó 28-án volt megtartva *Fonyódon*; azóta a háború, a forradalom, majd a szerb megszállás életképtelenné tette ezt a Pécselt székelő egyesületet. Miután ma már e gátló körülmények elmúltak és figyelemmel arra, hogy az elmúlt 11 év alatt a viszonyok is lényegesen megváltoztak: indítványozta, hogy a közgyűlés mondja ki ezen egyesület feloszlását és alakítsa meg a *Déldunántúli Erdészeti és Vadászati Egyesületet* Kaposvár székhellyel, amely Baranya, Somogy; Tolna és Zala vármegyék erdőtisztjeit és vadászait tömörítene össze. A közgyűlés dr. *Polgár Kálmán* ügyészségi alelnök tag határozati javaslatát téven magáévá, kimondotta, hogy a Baranya-; Somogy-; Tolnamegyei Erdészeti és Vadászati Egyesületet, amely az utóbbi tizenegy év alatt csak az események kényszerítő hatása alatt nem működhetett, nem oszlatja fel,* hanem az egyesületi tevékenységet újból felvenni kívánatosnak és szükségesnek tartja. Miután azonban Kaposvárott m. kir. erdőigazgatóság állíttatott fel, mely Baranya, Somogy; Tolna és Baranya vármegyék területére terjed ki, Zalamegyét is bekapcsolja tevékenységébe; az egyesület székhelyét Kaposvárra teszi át; címét „Dunántúli Erdészeti és Vadászati Egyesület“-re változtatja meg s az alapszabályokat ily értelmű módosítással ellátva, jóváhagyás végett felterjeszti a m. kir. földművelésügyi miniszter úrnak.

Ezzel kapcsolatban a közgyűlés a régi választmányának és főképpen *Pánczél Ottó* I. alelnöknek eddigi lelkes tevékenységéért jegyzőkönyvi köszönetet szavazott és érdemeit jegyzőkönyvben örökíti meg.

Ezek után a közgyűlés az alapszabályok kisebb módosításait tárgyalta le, így kimondta, hogy az alapító tagdíj 100 arany korona, rendes tagsági díj évi 3 arany korona; kimondotta továbbá, hogy a hivatalnokok közé a választmány kebeléből jog-

* A Baranya—Somogy—Tolna vármegyeyi Erdészeti és Vadászati Egyesület feloszlatása ügyében nyilván csak az erre a célra egybehívott régi egyesület lehet jogosult, mert hiszen minden egyesület alapszabályszerűen határozza meg feloszlatásának körülményeit. Ez alkalommal tehát tulajdonképen a régi Baranya, Somogy, Tolna vármegyeyi erdészeti egyesület új név alatt újra megkezdte működését, amiről igaz örömmel veszünk tudomást.

tanácsos (ügyvéd) is választandó; majd a választások megejtésére tért át.

Az elnöki állás a folyamatban levő tárgyalásra való tekintettel egyelőre betöltetlenül hagyatott s a legközelebbi közgyűlés feladatává tétetett. I. alelnökké egyhangúlag *Konczvald* Ferenc erdőigazgató lett megválasztva, a II. alelnöki állás egyelőre betöltetlen maradt azzal, hogy erre nézve a legközelebbi közgyűlés elé a választmány tegyen javaslatot.

Választmányi tagok lettek: *Baranya vármegye* részéről: *Almássy* István, *Pánczél* Ottó, *Dokupil* Adolf, *Kolozsvár* Andor, *Hrobáts* József; *Tolnamegyéből*: *Ulreich* Gyula, *Holtz* János, *Lux* Zoltán; *Somogymegyéből*: *Csik* Gyula *Fuhrmann* Antal, dr. *Polgár* Kálmán, *Vető* Gyula, *Pető* Andor, *Ajtay* Viktor, *Metzli* Kamil; *Zalamegyéből*: *Biloveszky* Béla, *Tomka* Kálmán, *Schmidt* Zsigmond, *Mihalovics* Sándor, *Bogyay* Gyula. A választások után *Konczvald* Ferenc I. alelnök elfoglalva az elnöki székét, megköszönte a beléje helyezett bizalmat és ígéretet tett, hogy mindenkor a legjobb tudása szerint fogja szolgálni az egyesület érdekeit. Az indítványok során javasolta, hogy az egyesületi élet érdekében évente legalább kétszer megfelelő kiadvány jelentessék meg, ily értelmű tervezet előterjesztésére a választmány utasítottatott.

A közgyűlés után nyomban megtartott választmányi ülésen titkárrá *Vető* Gyula erdőfelügyelőt, pénztárossá *Ajtay* Viktor erdőmérnököt, jogtanácsossá dr. *Polgár* Kálmán ügyész-ségi alelnököt választották meg.

Egy ezeréves magyar szó az erdőgazdaságban. A mult század utolsó negyedének nagy úttörői, mikor a magyar erdészeti irodalmat megteremtették, nagy feladat előtt állottak, úgy szólván a semmiből kellett előteremteniök a magyar erdészeti nyelvet. Kazinczyék nyelvújító feladatával állván szemközt, nem csoda, ha szintén beleestek az ő hibáikba. Így születtek meg a térecs, állab, ergettyű, csuszornya, ültönc, ertvény, vetényülés stb. kifejezések.

Vadas Jenő, ki mesterének, *Herrmann* Ottónak a nyomán indulva lelkesen kereste az erdészeti körébe vágó törőlmetszett magyar kifejezéseket — már újabb generáció gyermeke.

S bizony erdészeti nyelvünk a tagadhatatlan javulás dacára is manapság nem dicsekedhetik vele, hogy mindenben megfelel az egészséges magyar nyelvérzék követelményeinek.

Annál inkább megörültem, hogy egy tősgyökeres, mondhatnám ezeréves multa visszatekintő erdészeti kifejezésnek jöttem nyomára.

A mátravidéki favágó „nyilas“-nak nevezi egy-egy favágó munkáscsoport részére kijelölt keskeny erdőpásztát. Eleitől fogva tetszett nekem ez a zamatos magyar ízű kifejezés, magyarázatára s eredetére azonban csak most jöttem rá Tagányi Oklevéltárának böngészése közben.

Tagányi szerint a régi erdőközösség idejében kivágásra kerülő erdőket a községi gazdák számának megfelelő egyenlő részekre osztották s a lakosság sorshúzás útján kapta egyik vagy másik erdőrészt. A sorshúzásnál rövidebb, hosszabb, vagy talán megszámozott nyílveesszőket húztak ki a régi idők magyarjai s innen a sorshúzást „nyílvonás“-nak, nyílvetésnek (nemetül looswerfen) a nyílvonás útján kapott erdőt pedig nyíl-erdőnek, nyilas erdőnek nevezték. Kétségtelen, hogy a mostani „nyilas“ elnevezés is innen származik, mert a Mátra alján pl. a summások az aratás előtti sorshúzást szintén nyílazásnak nevezik.

Régi erdészeti okleveleink latin- vagy németnyelvűek lévén, csak egy 1738-ból származó magyar oklevélben található fel először ez a kifejezés.

Torda vármegyében egy erdei kihágási tárgyalás alkalmával idősb Bíró János, fiskális jobbágy így vall:

„Én tulajdon az magam nyíl erdőmben találtam egy alkalmatossággal és Grabaricsné asszonyom szekereit“.

Régebbi okleveleinkben azonban a kifejezés német megfelelőjére akadunk. Így a fraknói és kismartoni erdésznek 1578-ból származó leírásában azt olvashatjuk: „und da ainer oder ander mit alle jahr in seinem luss maisst, mag er den nach seiner gelegenhait haien“.

Ahol is a „luss“ kifejezés a mai das Loos = sors, nyíl, sorjegynek, a szövegben specialiter a nyilas, nyilaserdő kifejezésnek felel meg. (A maisst ige a ma is élő der Maise=pagony szóból következtetve, valószínűleg erdőlést, favágást jelent.)

Az első írásbeli nyom tehát csak 1578-ból származik, tekintve azonban, hogy a sorsolásnál a nyílhúzás nagyon-nagyon régi eredetű lehet, s szinte az ősmagyarok életébe nyúlik vissza, bátran felelhetjük, hogy a „nyilas“ kifejezés ezerestendős multtal dicsekedhetik.

Kedves dolog volna, ha kartársaink ezt a tősgyökeres magyar kifejezést máshol is meghonosítanák, ahol pedig ismerős, nem engednék, hogy feledésbe menjen, s hogy a parti, lénia, s egyéb Isten tudja honnan került idegen szó jogos helyéről kiszorítsa.

Tóth Bódog, erdőmérnök.

A „Le Matin“ cikke a francia erdőgazdasági politika feladatairól.

„Az erdők jogellenes, visszaélészerű kihasználása megérdemli az állam figyelmét.

Egy általános enquete-nek kell meghatározni az erdők kihasználásának mértékét.

Sok szó esik a letarolt erdőkről, azok visszaéléses kihasználásáról, vandál kezeléséről. A sajtó konkrét eseteket hoz fel s felhívja a figyelmet azokra a végzetes következményekre, melyek az ilyen kezelésből származnak. A közvélemény megmozdul. Valóban fenyeget az erdőpusztítás veszélye? és csakugyan közbe kell lépni?

Talán túlzás is van a dologban. Sok jóhiszemű nem szakember előtt a legésszerűbb és legjobban vezetett vágások, — melyek célja az erdők felújulása, vagy magról való felújítása — szörnyű és rendszeres pusztításként tűnnek fel. De talán túlsok birtokos is kényszerülve van realizálni erdeiben fekvő tőkéit. A dolog nem volna éppen meglepő. Az erdők értéke a háború óta nagyot emelkedett. Az erdő jelentékeny tőkét képvisel, melynek hozadéka talán jóval alacsonyabb az ingó értékénél. Még ha a szükség nem kényszerítené is, nagy a kísértés a birtokosokra pénzre tenni a fatőkét, melyet egy hosszú, takarékos, mult felhalmozott. Sokféle érdek fűződik bizonyos érdészeti egyensúlyhoz. Eltekintve a jótékony befolyástól, melyet nagyobb erdőségek a klímára, a források táplálására, a vizek járására gyakorolnak, eltekintve még a különleges védelemtől, melyet a hegyoldalakon a csuszamlásokra mindig hajlamos föld megkötésével gyakorolnak és megvédik a kultúrált földeket, sőt községeket a buckák homokjának eltemetésétől; nincsen valamelyes kiterjedésű erdőség, melynek jogellenes* kihasználása zavarólag ne hatna a vidék iparára, a helyi szükségletekre, a munkabérekre. Veszélyeztetve van-e az egyensúly a jelen körülmények között? Értesüléseink szerint úgylátszik megingott ez az Alpes-Plateau Central és Ile de France némely vidékein. Mindazonáltal, mielőtt helyreállításra javaslatot tennénk, elkerülhetetlennek látjuk, hogy egy általános és közvetlen ankét állapítsa meg a baj kiterjedését.

Az állami beavatkozás bonyolult és kényes problémája a magán erdőgazdálkodás vitelébe már régóta felhívta figyelmünket. Már 1918—1919-ben kifejtettük erdőgazdasági politikánkat, melyhez a parlament is hozzájárult, megszavazván a

* Okszerűtlen.

véderőre vonatkozó 1922 április 28-iki törvény** Megkülönböztettük a közérdeket a több-kevésbé határozatlanul megállapított gazdasági érdektől. Az 1922. évi április hó 28-iki törvény speciális kezelés alá rendeli mindazon erdőket, melyek fentartása, a hegyek és lejtők talajának megkötése s a vizek és homok általi elárasztás megakadályozására szükséges. A védekezés és védelem közérdek s ennek meg kell előznie a magánérdeket. Nem így a dolog a gazdasági érdekeket illetőleg. Kétségtől az erdők gazdasági érdeke elvitathatatlan, annak fontosságát tagadni nem lehet, de ez a fontosság is változik egyik-másik helyen és különbözőkép értékelendő. A közigazgatási önkénytől óvakodni kell. Mielőtt bele akarnánk nyúlni mélyen a magántulajdonba, előbb jogosan követelhetnénk az államtól, hogy léptessen előbb életbe olyan rendszabályt, mely hivatva lesz a sarjerdőgazdaság megszüntetésével a haszonfatermelés emelését, a községi erdőkerészeti igazgatás alá helyezését biztosítani, melyet az erdészeti kódex 90. §-nak szabad-
 elvű alkalmazása a közigazgatás gyámkodása alól kivont.

De ezek a rendszabályok nem mind alkalmasak közvetlen eredmény elérésére. Ha az ankét súlyos gazdasági veszélyt állapít meg, úgy szükség lenne közbelépni, hogy az még súlyosabbá ne váljék és talán akkor megokoltá válnék a törvényhozás részére, hogy kiterjessze a törvény által a közigazgatásra ruházott jogot, a véderők osztályozására nézve.“ (V.)

(Dr. Chauveau. Cote-d'or senator.)

** Felkértük e sorok íróját, hogy alkalmasan ezt a törvényt is ismertesse.

**Az „Erdészeti Lapok“ 1925. évi V. füzetének
HIRDETÉSEI.**

Az ERDÉSZETI LAPOK mellett mérsékelt közlési díjért a lap irányával nem ellenkező hirdetések kiadatnak.

Dijszabás. Kéthasábos szélességben (107 mm) garmond betűvel vagy ennél nagyobb betűfajttával szedett hirdetés milliméterenkint 2500 korona. (Egyszeri megjelenés mellett egész oldal 400.000 K.) Táblázatos és garmond betűnél kisebb betűfajttával szedett hirdetések másfélszeres egy-ségárral számíttatnak. Ismételt megjelenés esetén megfelelő árkedvezmény.

Apróhirdetéseknél egy szó 1500 K, álláskeresői hirdetéseknél 700 K. Külön mellékletek megegyezés szerint.

Magyar Erdőbirtokosok Faértékesítő Részvénytársasága

Budapest IX, Calvin-tér 7. sz.

Elvállalja termelt, tövönálló vagy feldolgozott fakészletek
bizományi értékesítését, vesz és elad bármily mennyiségű
tüzifát és fűrészelt anyagokat. Értékesítési kérdésekben
készséggel áll az erdőbirtokos
és erdőtiszt urak rendelkezésére.

(2 XII. 5.)

Erdőőri és vadőri iskolát végzett 22 éves egyén, kitűnő bizonyítvánnyal, több évi gyakorlattal, állást keres azonnali belépésre. Cím a kiadóhivatalban.

(11. III. 1.)

Erdőőr kerestetik a tápiószecsői (Pest megye) uradalomba.

(10. I. 1.)

32 éves, okleveles erdőmérnök erdőgazdaságnál állást keres. Állást bármikor elfoglalhatja. Szíves megkereséseket Enghy Endre, Artánd, Bihar megye címre kér.

(12. I. 1.)

DR. LAMM ANTAL

FENYŐMAGPERGETŐGYÁRA

KÖRMEND

Sürgőnycim: DR. LAMM, KÖRMEND

LEGMAGASABB CSIRAKÉPESSÉGŰ
TÚLEVELŰ-, LOMBFA-, GYÜMÖLCS- ÉS SPECIÁLIS
KÜLFÖLDI MAGVAK
KAPHATÓK A LEGMEGBIZHATÓBB
MINŐSÉGBEN

(4. XII. 8.)

Cégem 1918 óta fennáll és gyáram 1923-ban modern berendezéssel
újonnan lett felépítve, mely nem tévesztendő össze más céggel.

Allást keres folyó évi október elsejére, esetleg előbbi belépésre, Felvidékről menekült, 47 éves, családost, román káth. vallású, 4 középiskolát és a vadászterdei erdőőri szakiskolát végzett erdész, ki a csemetenivelés, felújítás, gyérités, becslés, kihasználás, erdőberendezési és irodai munkákban 23 évi gyakorlattal és erről kitűnő bizonyítványokkal rendelkező jó szakember és jó vadász is. Mezőgazdálkodással is foglalkozott. Szorgalmas, erélyes, feltétlen józanéletű és becsületes. Állandó és szerény megélhetést biztosító, ezidőszertinti állásánál önállóbb állásra vágyik, hol munkásságát és becsületességét értékelnék és megbecsülnék. Kívánatra személyes bemutatkozásra is jelentkezik. Szíves megkereséseket az Erdészeti Lapok kiadóhivatalába, Budapest, Alkotmány-u. 6. sz. „Erdész” jelígre kér. (6. III. 3.)

Megvételtre keresem a következő könyveket: Arató és Boros népies erdészeti munkái, Bedő: A magyar állam erdőségei, Belházy: Vadászati ismeretek, Bund: Értekezések az erdőrendezés köréből, Cséti: Földmérés, Szabó: Középtéstan, Fekete: Erdőbecslés, Tomcsányi: Erdei facsemeték nevelése, Vadas: Az akadémia története, Engel: Magyarország fakereskedelme. Erdészeti segédtablák. Tóth Bódog erdőmérnök. Szentdomonkos, Bükk-szenterzsébet. (9. II. 1.)

VUK M. ÉS FIAI BUDAPEST

FATERMELŐK ÉS FAKERESKEDŐK

ALAPÍTOTT: 1847

Vásárolnak tölgydongafa-, talpfa-, vagy tűzifatermelésre alkalmas erdőket tővön és feldolgozott fakészleteket.

Iroda: V. kerület, Kálmán-utca 10.

Fatelepe: V. kerület, Váci-ut 160.

(1. VI. 3.)

VIZI JENŐ KÖRMENDI FENYŐMAGPERGETŐGYÁRA

KÖRMEND (VAS MEGYE)

Ajánl a legolesőbb napiáron szavatolt magas
csiraképességű erdei, fekete-, luc-, vörös- stb.
fenyőmagvakat, továbbá frisster-
mésű akác-, juhar-, kőris-, gledics-, éger- stb.
lombfamagvakat, vala-
mint frisstermésű alma-, körte-, cseresznye-, mahaleb-,
myrabolán- stb.

gyümölcsmagvakat

Fenyőmagpergetőtelepünk, mint ilyen, a legnagyobb Magyarországon

Nagyobb szükséglet esetén külön előnyös árajánlattal szolgálunk

Távíratí cím: „Vízí, Kőrmend“

(3. IX. 9.)

Egy húszéves, nőtlen, erdőőri és vadőri szakiskolát végzett erdőőr, jőbizonyítvánnyal rendelkezik, állást keres. Rósa András Nyiregyháza, Sóstó erdő. (5. V. 3.)

Jeles gimnáziumi érettségivel és kitűnő erdőőri szakvizsgával bíró erdőőr erdészeti középállást keres. Szíves megkereséseket a kiadóhivatal továbbít. Csermák János, érsekuradalmi erdőőr, Kalocsa, Erdőhivatal. (7. III. 3.)

Mágócsy—Dietz—Fekete: „Erdészeti Nővénytanának“ II. részét megvenném. Ajánlatokat a könyv árának és állapotának megjelölésével a kiadóhivatalba kérek. (8. I. 1.)

Az „Erdészeti Lapok“ 1925. évi V. füzetének tartalma:

	Oldal
<i>Czillinger János</i> : Még egy szó a királyi erdőfelügyelőségek elhantolásához	147
<i>Tóth Bódog</i> : Erdőgazdaságunk mai mérlege	149
<i>Dr. Weisz Leó</i> : Erdőgazdasági életkérdések (Befejező közlemény)	156
<i>Hermann Emil</i> †	165
<i>Irodalom: Könyvismertetés.</i>	
<i>Rubner Konrád dr.</i> : Die Pflanzengeographischen Grundlagen des Waldbaus (B)	166
<i>Különfélék</i> Személyi hírek — Halálozás. — Tudósítás a dunai „Állandó Vizügyi Műszaki Bizottság“ meráni üléséről. — A „Dunántúli Erdészeti és Vadászati Egyesület“ megalakulása: — Egy ezeréves magyar szó az erdőgazdaságban. (Tóth Bódog) — A „Le Matin“ cikke a francia erdőgazdasági politika feladatairól. (Dr. Chauveau. Cote-d'or senator)	167
<i>Hirdetések</i>	I—V

